

Tichy 8406

Ochotnicka Knopik Józef, zam. przy m. rz.

Miasteczko Luroi, pow. Postawski, woj. Wileński.

Dnia 17/IV 39r. wkroczyli wojska sowieckie na ziemię po Polskie i zostali mnie i zwrótem obywatelom osób w kotłowni i samochodowej i nierozwijając na nowe rowy i pokalczanie tylko obstawili nas 30 tu bojów z rodzinami nasze niepowołanymi bożnymi koczali podnieść ręce do góry i czekał na rozporządzenie naczelnych K. R. W. D. co do Polskich powoń i uciekinierów. A miejscowi kumunieci tak jak ruscy jak białorusini którzy z koczowniczymi czerwonymi i kłopotami przyjmowali wojska sowieckie, to rzucili się na nas obdierając nas z odzieży i obuwia znuży, i kopytami dobrze im tak oni nas okradali 20 lat. i zkieowali z nas padłki, my byli u Polskich powoń tylko powołkami i musieli robić na ich brzechy rozczelnić, ich rozczelnić, i po 3 rodzinach naczychał polityk i naczelnych K. R. W. D. i odbył się sądz polowy i rozczeloni 4 osoby,

Dyrektora szkoły rolniczej i sekretarza, i wujko
 gmi. Lurojskiej i sekretarza legjon miasteczka
 zarzucając im że byli wrogami i przeciwnikami
 Kowalski tych osób niernom bo znadwornim się
 tam przypadkowo przed katastrofą samochodową jako ew.
 A 9 osób zamieszkałi i odprowadzili do więzienia
 Postawskiego i tu siedzieliśmy do stycznia 40r.
 wypuszczono mnie jako bieżenie stryżonem roboczym ekonomicznym
 Wolności moja była krótka bo tylko 1 miesiąc i to
 musieliśmy się ubrywać co dzień to winem obum, przed
 miejscowymi kumunistami żyłkami i białorusinami,
 dnia 2 lutego 1940r. zostaliśmy popchnięci awersowali
 mnie przez żyłki, która zwróciła uwagę jak
 jej było niedobre za powołaniem państwa Polskiego, i
 że miał sklep w Grodnie i musieli odnieść zakupy do
 domów kupujących unij Polskich powoń i że już się
 to skończył że teraz to jest narównoprawie że nadzed ich
 czas wyzolenia że teraz to oni odzyskają.

A ja jej noce ze wtei szpobokie to umrze pretko z głodu
i zaweto pomiędzy nowi sprawa i ona doniosło to do
milicji żydowskie na stacji w Brzeszciu a milicja żydowska
do władz sowieckich zawiadując że ja jako wredziela
i jako sepih ze pracy przeciw komunie, i K.K.W.D.
odstawiło mnie do więzienia w Brzeszciu nad Bugiem.
A więzieniu to dopiero zaczęły się egzekucja i
korec napelnione pokolana wodę, i bicia, kopania
po nozjach włostki, dostawianie broni do głowy,
i przypalania policy gorącym żelazem, i morderstwa
jeden po tygodniu zaczęły się przynosić do winy
i mordowali narząd Polski do nieopisania
• kto tego nieprzechodził to pomyślał by że to nie
procedura, a jeszcze gorzej mordowali męzczyzn,
właśnie sowieckie.

I byłam spiatknie ja na ścieżce przypalono papierosem
powieki, jednemu z policjantów Brzeskich Kpiotkowski_{ms}